

deret, udgør vederlaget dog kun 20 kr. pr. vurdering for 2 ejendomme og for hver ejendom ud over 2: 10 kr. og 4 kr. 50 øre henholdsvis pr. bebygget og pr. ubebygget ejendom. Finansministeren skal være bemyndiget til at fastsætte vederlaget i tilfælde, hvor vurderingssummen for den vurderede ejendom overstiger 500 000 kr., eller hvor vurderingsforretningen for en ejendom varer mere end én dag.

For hver fordeling af en ejendomsforskelsværdi mellem beboelses- og kontor- og forretningslokaler i henhold til boligministeriets bekendtgørelse nr. 226 af 29. august 1957 fastsættes vederlaget, hvor en besigtigelse af ejendommen har været nødvendig, til 5 kr. til vurderingsformanden og 5 kr. til hver af vurderingsmændene og i andre tilfælde til 2 kr. til hver.“

Nr. 16. ad 22.3.06.

„Honorarerne til vurderingsformændene i nedennævnte områder fastsættes for finansåret 1959-60 til følgende beløb:

A. Vurderingsformændene i København og på Frederiksberg.	5 740 kr.
B. Vurderingsformændene for Ordrup, Gentofte, Lyngby ndr., Ålborg, Århus sdr., Århus ndr., Odense sdr. og Odense ndr. vurderingskreds	5 430 -
C. Vurderingsformændene for landets øvrige kredse	5 125 -

Herudover tillægges der vurderingsformændene et særligt vederlag på 1 kr. 50 øre for hver foretagen omvurdering ud over 400.

Honorarerne til formændene for skyldrådene for finansåret 1959-60 fastsættes til 650 kr. pr. vurderingskreds under den pågældende skyldkreds, dog mindst 2 600 kr. til hver skyldrådsformand.“

Nr. 17. ad 22.3.07.

Honorarerne til formænd for og medlemmer af skatterådene fastsættes med virkning fra 1. april 1959 til henholdsvis 6 000 kr. og 2 400 kr., alt med sædvanligt tillæg for finanslovhonorarer.

Nr. 18.

Finansministeren bemyndiges til — når forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor — efter indhentet udtalelse fra lønningrådet at yde tjenestemænd, der er tjenstgørende på Færøerne, bestillingstillæg for 3-årige perioder ad gangen på mindst 600 kr. og højst 900 kr. årligt.

Nr. 19.

Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at udrede sådanne erstatningsydelse, der måtte blive pålagt den japanske regering ud over det i den dansk-japanske overenskomst om afvikling af visse krav aftalte beløb.

Nr. 20.

Finansministeren kan fastsætte regler for udbetaling af et særligt tillæg (sørisiko-tillæg) til tjenestemænd for nærmere angivne tjenester på søen. Fra og med 1. april 1958 er tillæggets beregningsgrundlag $6\frac{2}{3}$ pct. af vedkommende tjenestemand's månedlige bruttolønning i henhold til § 84 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til tjenestemænd.